

ВЕЛИКА ДВАДЦЯТКА: ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

***Анотація.** В статті висвітлюються питання особливостей міжнародних взаємовідносин України з країнами G320. Визначено, що економічна інтеграція з позицій національних інтересів – це процес економічної взаємодії країн, що приводить до зближення господарських механізмів, які набувають форми міждержавних. Наголошено на тому, що питання України неодноразово обговорювались на самітах G 20., результатом яких стало напрацювання рекомендацій щодо глобальних питань. Визначено, що для забезпечення стійкого розвитку країни G 20 повинні дотримуватись Плану розвитку до 2030 року, основним постулатом якого стає покращення життя людства, його благополуччя, виходячи із концепції сталого розвитку. Україні, як незалежній державі, є над чим працювати. Наголошено, що учасники країн G 20 готові сприяти розв'язанню наших проблем, але ми, з свого боку, повинні продемонструвати дію реальних реформ в державі.*

***Ключові слова:** G 20; країна; міжнародні відносини; інтеграція.*

THE GREAT TWENTY: FEATURES OF INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS

***Abstract.** The article covers the peculiarities of Ukraine's international relations with the G320 countries. It is determined that economic integration from the standpoint of national interests is a process of economic interaction of countries, which leads to the convergence of economic mechanisms, which take the form of interstate. It was emphasized that Ukraine's issues were repeatedly discussed at the G20 summits, which resulted in the development of recommendations on global issues. It is determined that in order to ensure sustainable development, the G20 countries must adhere to the Development Plan until 2030, the main postulate of which is the improvement of human life, its well-being, based on the concept of sustainable development. Ukraine, as an independent state, has something to work on. It is emphasized that the participants of the G20 countries are ready to help solve our problems, but we, for our part, must demonstrate the effect of real reforms in the country.*

***Keywords:** G 20; country; international relations; integration.*

Входження України в систему світового господарства в сучасних умовах має певні особливості, пов'язані із здобуттям незалежності.

Головним економіко-правовим документом, що регламентує розвиток зовнішньоекономічної політики України став Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, прийнятий у квітні 1991 р. Цей документ став одночасно і основою для включення України до системи світового господарства. Він передбачав, що суб'єктами міжнародних економічних відносин можуть бути всі юридичні особи, місцезнаходженням яких є Україна. Виходячи з цього, визначення геоekonomічних інтеграційних пріоритетів України мають ґрунтуватися на особливостях її зовнішньоекономічної політики з урахуванням системи зовнішньої торгівлі, впливу зовнішніх інвестицій, вітчизняного потенціалу експортно-імпоротної диверсифікації, міжнародного руху капіталів і валютних взаємовідносин. Очевидним є те, що у виборі пріоритетних напрямів багатовекторної інтеграційної політики слід враховувати фактор значимості національних інтересів і вигід для України.

Економічна інтеграція з позицій національних інтересів – це процес економічної взаємодії країн, що приводить до зближення господарських механізмів, які набувають форми міждержавних. Передумовами ефективної економічної інтеграції є порівнянність рівнів ринкового розвитку країн, їх географічна близькість, спільність проблем, що стоять перед ними, прагнення прискорити ринкові реформи. Інтеграційні угруповання створюються з метою використання переваг об'єднаного ринку, створення сприятливих зовнішніх умов для національного розвитку, зміцнення міжнародних

переговорних позицій країн з економічних питань, питань обміну досвідом ринкових реформ і підтримки національної промисловості й сільського господарства.

Питання України неодноразово обговорювались на самітах G 20. Це було пов'язано передусім з проведенням військових дій на Донбасі і фінансовою ситуацією в державі. За результатами було напрацьовано декілька глобальних питань, з позицій інтересів України. Розроблено рекомендації, втілення яких пришвидшить можливості нашої країни до обговорення глобальних питань, а у майбутньому і дасть можливість взяти участь у роботі G20. Результати чергового саміту „Великої двадцятки” ще раз продемонстрували те, що G-20 на сьогодні є найвпливовішим міжнародним форумом для співпраці та консультацій у питаннях, що належать до міжнародної інтеграції.

Виділимо основні напрями над якими працює G20 та Україна, а саме:

1) запровадження процесу діджиталізації, який дасть можливість втілювати зміни на глобальному рівні, наприклад, країни G 20 є основоположниками цифрової революції: налагодження співпраці у сфері зайнятості; налагодження механізмів, щодо захисту цифрової інформації; формування системи захисту фінансової системи від кібератак; імплементація технології блокчейну [1] для підвищення конкурентоспроможності рівня інклюзивності процесів управління;

1) формування надійної, стабільної та конкурентоспроможної глобальної економіки. Основним цілями, які стоять перед G20, є розробка архітектури управління глобальною економікою, за якої глобалізація стає інклюзивною та сталою, створюючи механізми для досягнення цілей Плану до 2030р. У цей момент, ключовою необхідністю є посилення міжнародного співробітництва, щоб допомогти урядам мобілізувати національні ресурси для усунення негативного впливу глобалізації на економіку. Для цього потрібно більше уваги приділити людиноцентричному підходу для стійкого розвитку, в якому людські ресурси є центром економічної стратегії;

2) імплементація економічних стратегій, які мають покращувати економічну стійкість та зменшувати нерівності;

3) взаємоузгодження дій інвестиційної і торгівельної систем відповідно до плану розвитку 2030 року, де мають на увазі підписання меморандуму про сталу торгівлю згідно концепції сталого розвитку;

4) реформатування відносин країн G 20 та Африки в розрізі концепції сталого розвитку;

5) зміни клімату, де згідно Паризької угоди потрібно провести необхідні заходи щодо реалізації їх на глобальному рівні. Потрібно боротися з глобальними потепління на планеті – це є інвестицією у розвиток людства. Тому потрібно заохочувати людство до розробки та впровадження ринкових механізмів, які стимулюватимуть низьковуглицевий розвиток. Також потрібно працювати у напрямі заснування фондів добробуту у країнах G 20, які будуть сприяти охороні клімату та залучатимуть інвестиції для цього. Здійснювати систематичний контролінг [2] кліматичної політики, сприяти розвитку малого та середнього бізнесу у напрямі зелених технологій, розробити та запровадити критерії для оцінення принципів «зеленої» економіки;

6) працювати над зменшенням міграції населення, боротися з голодом на планеті. Для цього потрібно локальне, національне та глобальне управління. Для цього G 20 розроблятиме різного роду механізми, які дозволять урівноважити диспропорції між багатими і бідними задля формування глобального добробуту. Країни G 20 повинні ефективно розподіляти фінансові ресурси для забезпечення продовольчої безпеки. Проводити профілактичні роботи над проблемою голоду у Африці.

7) працювати над збереженням водних ресурсів в розрізі концепції сталого розвитку;

8) розробити та імплементувати дорожні карти відповідно до існуючих проблем інклюзивного розвитку;

9) створювати умови для вимушених мігрантів шляхом створення для них вільних економічних зон, які сприятимуть їх швидкому працевлаштуванню у країнах, які приймають вимушених мігрантів;

10) забезпечення освітньої інфраструктури [3], оскільки від рівня світи мігрантів залежить можливість їх швидкого працевлаштування;

11) сприяння вимушеним мігрантам до системи здобуття освіти. Пришвидшення міжнародних зусиль з розвитку акредитованих установ неформальної освіти для надання можливостей прискореного навчання молодим людям, які не можуть отримати формальну освіту.

Для забезпечення стійкого розвитку країни G 20 повинні дотримуватись Плану розвитку до 2030 року, основним постулатом якого стає покращення життя людства, його благополуччя,

виходячи із концепції сталого розвитку. Згідно цього плану країни G 20 повинні працювати над сталим, стабільним та справедливим зростанням. Одним із завдань Плану є те, що людству потрібно працювати не лише для того, щоб задовільнити свої матеріальні потреби, але й для того, щоб розширити свої можливості. Велику роль у досягненні добробуту людства загалом відведено інтелектуальним ресурсам. Володіючи значним інтелектуальним потенціалом людство повинно зробити все можливе для, наприклад, зменшення використання вичерпних природних ресурсів.

Звичайно, забезпечення умов стійкої конкурентоспроможної вітчизняної економіки безпосередньо пов'язане зі світовими тенденціями розвитку конкурентного середовища, економічної кон'юнктури, особливостями взаємодії з іншими країнами в процесі інтернаціоналізації господарства.

Отже, працюючи на самітах учасники G 20 обговорюють та розробляють стратегічні завдання та заходи для збереження довготривалого миру і життя на Землі. Щодо України, то учасники країн G 20 готові сприяти розв'язанню наших проблем, але ми, з свого боку, повинні продемонструвати дію реальних реформ в державі і багато працювати над втіленням стратегічного Плану в життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Tarasova, T., Usatenko, O., Makurin, A., Ivanenko, V & Cherchata, A. (2020). Accounting and features of mathematical modeling of the system to forecast cryptocurrency exchange rate. *Accounting*, 6(3), 357-364.
2. Andrusiv, U. Y., & Atamaniuk, I. I. (2018). Kontrolinh yak efektyvna tekhnolohiia antykryzovoho upravlinnia.[Controlling as an effective technology of crisis management].". *Prychornomorski ekonomichni studii*"-" Black Sea Economic Studies, 25, 58-62.
3. Andrusiv, U., Kinash, I., Cherchata, A., Polyanska, A., Dzoba, O., Tarasova, T & Lysak, H. (2020). Experience and prospects of innovation development venture capital financing. *Management Science Letters* , 10(4), 781-788. doi: [10.5267/j.msl.2019.10.019](https://doi.org/10.5267/j.msl.2019.10.019)
4. Розпутенко І. В. Державна політика України в контексті геоекономічних змін . *Наук.-інформ. вісн. з держ. упр.* , 2009. № 2, С. 25–29.

Зелінська Галина Олексіївна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри прикладної економіки Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ **e-mail: zelinska_haluna@i.ua**

Штогрин Маряна Володимирівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри філології та перекладу, Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ. **e-mail: marianastohryn@ukr.net**

Zelinska Halyna Oleksiivna, Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Applied Economics, Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, Ivano-Frankivsk.

Shtohryn Mariana, PhD (in Philology) Associate Professor of the Department of Philology, Translation and Interpreting Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, Ivano-Frankivsk.